

γῶνας. — ἀστικού ὀξέος 40 γραμ. Αἱ δὲ ἄλλαι ἐργασίαι εἶναι ὅμοιαι πρὸς τὰς τῶν προηγουμένων.

Δὲν ἔχομεν νὰ εἴπωμεν περισσότερα παρὰ νὰ θαυμάσωμεν τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν, ἥτις δι' ὀλίγων μέσων κατορθοῖ τόσα μεγάλα πράγματα. Ἡ τέχνη αὕτη δὲν ἔχει θεωρίας ἀκαταλήπτους, τὸ πᾶν συνίσταται εἰς τὴν ἐπενέργειαν τοῦ φωτὸς ἐπὶ τῶν χημικῶν οὐσιῶν ἰωδούχου, βρωμούχου, νιτρικοῦ καὶ ἀσετικού ἀργύρου, ἃς μεταβάλλει εἰς ὑποϊωδοῦχον, ὑποβρωμούχον, ὑπονιτρικὸν καὶ ὑπασετρικὸν ἄργυρον, εἴτε εὐρίσκονται αὗται ἐπὶ χάρτου, εἴτε ἐπὶ ἀλβουρίνης, εἴτε ἐπὶ κολωδίου. Πιθανὸν καὶ ποσότης τις ὀξειδίου τοῦ ἀργύρου ἢ ἄργυρος νὰ ἀποβαίνει ἐλευθέρα ἅμα τῇ ἐπαφῇ γαλλικοῦ ἢ παραγαλλικοῦ ὀξέος, ὅτε, ὡς γνωστὸν, ἐνώσεις κεχρωματισμέναι παράγονται. Τὸ δὲ βρωμούχον ποτάσσιον καὶ *Ryposulpide* χρησιμεύουσι διὰ νὰ στερεωποιοῦσιν τὴν εἰκόνα, ἀπαλάττοντα πάσης περαιτέρω μεταβολῆς τὰ τε λευκὰ καὶ σκιῶδη αὐτῆς μέρη διὰ τῆς ἀφαιρέσεως παντὸς ὅ,τι ἀνεπιρέαστον ἔμεινεν ἐκ τῶν προηγουμένων ἐργασιῶν. Τοιουτοτρόπως μένει ὁ ἄργυρος ἐνωμένος μετὰ ὀργανικῶν ὑλῶν χωρὶς οὐδεμίαν μεταβολὴν νὰ φοβῆται.

Ἦδη δὲ τελευτῶ, δηλαδὴ καταστρέφω τὸν λόγον ἵνα μὴ παρεξηγηθῶ, ὡς συνήθως συμβαίνει, ὅχι διότι δὲν ἔχω νὰ γράψω ἄλλο τι, κατὰ τὴν κοινὴν ἐκφρασιν ἀλλὰ διότι φοβοῦμαι μὴ ἡ ἀγνώσις τῆς παρούσης *λίαν φορτικῇ καταστῇ ἂν καὶ λίαν σύντομοι*. Πλὴν πιστεύω διὰ τὸ ὠφέλιμον νὰ τύχω τῆς συγγνώμης τοῦ φίλου τοῦ « Ἑρμοῦ », ὅστις ἐὰν ἔχη τὴν ὁρεξιν νὰ μάθῃ περισσότερα περὶ τῆς περιέργου ταύτης τέχνης ἥτις ἐχρησιμοποιήθη τοσούτῳ διὰ τε τὴν ἐπιστήμην, τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας καὶ τὴν πολιτείαν, δύναται νὰ καταφύγῃ εἰς διάφορα συγγράμματα, ξένων ἐννοεῖται γλωσσῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ M. Sella, τοῦ Moitrier καὶ ἄλλων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Η. ΣΟΥΤΑΚΗΣ